

RECENSIE

SLUMBERLAND (6+)

ZONZO COMPAGNIE

★★★★☆ MUZIEKTHEATER

27 DECEMBER 2015 - CULTURA NOVA, HEERLEN - [SPEELLIJST](#)

EEN NACHTWANDELING IN KLANKEN, WOORDEN EN FILMISCHE BEELDEN

Door Tuur Devens gepubliceerd 28 december 2015

Eindelijk kende *Slumberland* nu ook zijn Nederlandse première, op het jeugdfestival van Cultura Nova in Heerlen. Deze productie was vorig seizoen al geselecteerd voor het Vlaamse Theaterfestival en won vorige maand als spraakmakende muziekproductie de internationale prijs New York Music Theater Now. De voorstelling van het Vlaamse Zonzo Compagnie, over niet willen slapen of niet kunnen slapen, weet met haar muziek en haar filmische beelden een sfeer te creëren die als een Morpheus jong en oud omarmt en inpakt.

Zonzo Compagnie is een initiatief van Wouter Van Looy, die ook werkt en regisseert bij Muziektheater Transparant. Hij wil ook kinderen graag laten genieten van hedendaags jazzy muziektheater en geluiden. Daarvoor richtte hij het Oorsmeer-festival van geluiden in (nu Big Bang). Bij muziektheater Zonzo Compagnie krijgen artiesten kansen om muzikaal en beeldend voorstellingen te maken voor jong publiek. Dat waren in het verleden al geslaagde sfeerproducties als *Wagon en Station* waar rondrijdende legotrintjes een muzikaal parcours afleggen, of muzikale portretten van John Cage en

van Miles Davis. *Starend meisje met film* van Nathalie Teirlinck was een prachtig, magisch-realistisch beeldverhaal dat door de muziek de toeschouwers liet zweven tussen beeld en klank. Dat gebeurt ook in *Slumberland*.

Bang zijn voor de geluiden in het donker, uitvergroete schaduwspinnen zien kruipen die er niet zijn, wachten op het zand voor je ogen, kijken naar de maan en met de sterren meegaan in de wereld van een maanmeisje, om dan toch in slaap te vallen, en als maanmeisje in dromenland rond te dolen.

Ook nu creëert Nathalie Teirlinck met haar groot geprojecteerde filmbeelden een wereld die hangt tussen waken en slapen, tussen droom en werkelijkheid. Verlichte gebouwen, steden die donker worden, zwevende kinderschimmen met vleugels, wapperende doeken, verlichte tentjes. Allemaal beelden die het gezongen, caleidoscopische verhaal stuwen en begeleiden. De muzikanten An Pierlé en Fulco Ottervanger laten hun liederen klinken in zang en op toetsen. Het zijn knappe, afwisselende composities van teksten die tegen de rand van het esoterische zweven, maar het gelukkig niet zijn. Helder en jazzy zingen de twee, de ene keer meeslepend, de andere keer hoekig, dan weer zacht wiegend.

Op de voorgrond staan tv-monitoren. Kinderen zeggen in korte zinnen over wat ze denken over slapen gaan, wat slapen voor hen is, hoe moeilijk en 'bangelijk' dat kan zijn. Die herkenbaarheid voor jong en oud wordt overstegen door de goed verstaanbare teksten over dichtvallende ogen, over woorden die vager worden, over een maanmeisje en een zandmannetje; muzikale woorden die verbeeld worden door een schattig ogende jongen en meisje. Lieflijk, soms feeëriek, maar ook wat eng en unheimisch is de nachtwandeling door het uitdijende universum waarin ook monsters en vleermuizen vertoeven. Een filmisch-muzikale kosmos die dan weer inkrimpt en als het ware in de plooi valt tussen 'knuffelvachten' van magische sferen.

(Zonzo Compagnie is ondertussen ook gestart met een eigen cd-label. Bij de cd vind je het wachtwoord om online de video van de productie te bekijken.)

foto: Wouter van Looy

- See more at: <http://www.theaterkrant.nl/recensie/slumberland/#sthash.ulvujPRk.dpuf>